

Zbrklík a skřet Jeremiáš

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

bambóok®

Zbrklík a skřet Jeremiáš

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Sandra Dražilová Zlámalová

ZBRKLÍK A SKŘET JEREMIÁŠ

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 10 249. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2025

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2025

Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2025

ISBN 978-80-271-8199-5 (pdf)

ISBN 978-80-271-5505-7 (print)

Pišišvoři	7
Kde je?	12
Bez pekla	18
Čaroděj Kazičas	27
Cesta zpět	37
V pravěku	43
Skřet Jeremiáš	50
Zlé úmysly	57
Pračert	62
To je konec?	67
Do akce!	72
Peklo bude!	80

„Chichichi,“ znělo zlověstně odkudsi zpoza rohu pekelné spisovny, tedy místa, kde čerti zapisují důležité události, které se kdy v pekle staly.

„Slyšel jsi to?“ ozval se Tadeáš a kroutil hlavou sem a tam, aby spatřil, odkud ono zachichotání zaznělo.

Zbrklík poplácal kamaráda po rameni: „Nešlo to přelechnout. Ale už pojd'. Víš, jak bude starý Pecolt vyvádět, když zase přijdeme pozdě?“ Sotva to dořekl, dal se do běhu, čertidlo mu bylo v patách.

Starý čert Pecolt byl rok od roku větší a větší mrzout a letos měl na starost zápisy do pekelné kroniky. „Belele, může být něco větší otrava než psaní?!“ rozčiloval se a vzteky se skoro třásl.

Ono se není čemu divit. Nikdy to nebyl zrovna nejpilnější žák a psaní mu odnepaměti dělalo ohromné potíže. Nerad o tom mluvil.

„Belele, kde jen ti malí čertíci můžou být? Belele!“

„Chichichi!“ ozvalo se čertu Pecoltovi přímo nad hlavou.

„Ještě vy jste tu chyběli, pišišvoři jedni zatracení, běžte si pišišvořit jinam. Belele!“ zadupal čert Pecolt, aby malé pišišvory vyhnal.

Dup, buch, žuch!

„Jsme tady, belele,“ hlásil čert Zbrklík, který pospíchal s čertidlem Tadeášem tak usilovně, až se jim ocasy připletly pod kopyta a prásk! Oba se váleli v prachu na zemi na jedné hromadě.

„Tak vstávat, čertiska, a šup do psaní! Belele, však víte, že už pořádně nevidím,“ brblal čert Pecolt.

Oba se na sebe podívali. Ono totiž bylo po celém pekle známo, že čert Pecolt nerad píše. Proč asi? Tadeáš se sice nad slovy starého čerta ušklíbl, ale nic neřekl. Zbrklík vzal velkou pekelnou kroniku a chtěl ji opatrně položit na očouzený kulatý stůl, který stál uprostřed spisovny.

Pekelná kronika byla chráněna kouzlem trvalého doplňování, takže se nemohlo stát, že by se čerti ocitli na poslední stránce a neměli by kam psát. Však také byla s každou událostí širší, větší a těžší.

„Musíme na tu knihu, Zbrklo, dávat pozor, belele,“ řekl Pecolt a přidržoval ji z druhé strany. „Je pekelně důležitá.“

Tadeáš nalistoval stránku s posledním zápisem. Opatrně vzal kronikářský brk a chtěl ho namočit do inkoustu. Jenže ouha!

„Fuj, belele, co to u všech připálených polen je? To klouže, kdo popatlal brk máslem?!“

Brk vyklouzl Tadeášovi z ruky, nadělal všude kaňky a rozbil se o podlahu.

„Pišišvoři jedni zatrolení! Belele,“ zlobil se čert Pecolt a dodal: „Události doplníme, až seženeme u Lucifera nový brk.“

Jenže pišišvoři řádili všude. Ajajaj.

„Od kdy v pekle sněží! Kde jsou ti zpropadení pišišvoři,“ zahromoval vládce pekel.

„Chichichi...“

Z jiného konce pekla zněla zase nazlobená čertice Uhelnice: „Belele, co je to dnes za den! Kdo vyměnil sůl za cukr? Slaná bábovka a sladké klobásky, bléééé!“

„Chichichi...“

Že čerti jsou často líní a rádi se povalují v teplíčku u kotlů, je věc nad slunce jasná. Však je to také nejoblíbenější činnost všech starých čertů, při které rozumují a hloubají. Jenže někdy je přemůže únava, jako právě teď.